

PERICOLUL CUNOAȘTERII ADEVĂRULUI

David Clayton, iulie 2015

Am crescut într-o biserică care pretinde a fi mijlocul special în lucrarea lui Dumnezeu din această lume. Această biserică s-a autointitulat „Biserica rămășiței a lui Dumnezeu”, „Israelul modern”, „Biserica finală”. Este adevărat că, de-a lungul timpului, Dumnezeu a chemat în mod deosebit anumite persoane și anumite grupuri de oameni din timp în timp, dar uneori, această idee de a fi special înaintea lui Dumnezeu, deasupra celorlalți, a avut un rezultat negativ asupra indivizilor și grupurilor.

Gândiți-vă la evrei: ei, deasupra tuturor, au siguranța absolută că au fost chemați de Dumnezeu și că li s-au oferit adevăruri deosebite. Pavel vorbește despre ei astfel:

„Care este deci întâietatea iudeului sau care este folosul tăierii împrejur? Oricum, sunt mari. Și, mai întâi de toate, prin faptul că lor le-au fost încredințate cuvintele lui Dumnezeu.” (Romani 3:1, 2).

Pasajul se vorbește nu numai despre relația lor cu Dumnezeu, dar și despre legătura lor cu adevărul. Evreii au avut un mare avantaj înaintea celorlalte popoare pentru că Dumnezeu le-a încredințat în exclusivitate cele mai importante descoperiri ale Sale. Adevărul a venit la ei într-o manieră în care nu a venit la nimeni altcineva. În Exodul ni se spune că Dumnezeu Însuși a rostit adevărul evreilor. Dumnezeu nu numai că le-a rostit adevărul, ci, cu propriul Său deget, le-a scris un rezumat a ceea ce i-a învățat.

În plus, Dumnezeu le-a oferit asigurarea în cuvântul Său că ei vor fi poporul Lui special pentru totdeauna:

„Dar tu, Israele, robul Meu, Iacove, pe care te-am ales, sămânța lui Avraam, prietenul Meu, tu, pe care te-am luat de la marginile pământului și pe care te-am chemat dintr-o țară depărtată, căruia ți-am zis: „Tu ești robul Meu, te aleg, și nu te lepăd! Nu te teme, căci Eu sunt cu tine; nu te uita cu îngrijorare, căci Eu sunt Dumnezeul tău; Eu te întăresc, tot Eu îți vin în ajutor. Eu te sprijin cu dreapta Mea biruitoare.” Iată, înfrunțați și acoperiți de rușine vor fi toți cei ce sunt mâniați pe tine; vor fi nimiciți și vor pieri cei ce ți se împotrivesc.” (Isaia 41:8-11).

Acestea sunt cuvintele lui Dumnezeu. Evreii erau absolut siguri că ei au fost aleși, păstrați în mod deosebit, învățați și călăuziți. Unele dintre aceste profeții despre ei sunt de-a dreptul

Cuprins:

Pericolul cunoașterii adevărului	Pag 1
Semnul, numele și numărul	Pag. 6

ului:

„Așa vorbește Domnul care a făcut soarele să lumineze ziua, care a rânduit luna și stelele să lumineze noaptea, care întărește marea și face valurile ei să urle, El, al cărui nume este Domnul oștirilor: ‚Dacă vor înceta aceste legi dinaintea Mea, zice Domnul, și neamul lui Israel va înceta pe vecie să mai fie un neam înaintea Mea!’ Așa vorbește Domnul: ‚Dacă cerurile sus pot fi măsurate și dacă temeliiile pământului jos pot fi cercetate, atunci voi lepăda și Eu pe tot neamul lui Israel, pentru tot ce a făcut,‘ zice Domnul.” (Ieremia 31:35-37).

Aici Dumnezeu spune că înainte ca Israel să nu mai fie poporul Lui deosebit, stelele nu vor mai străluci, soarele și luna vor fi îndepărtate de pe cer. Asta este ceea ce am numi „cuvântul sigur al profeției”. Dacă ai fi fost un evreu, ai fi avut toate motivele să-i ridiculizezi pe cei care ar sugera că evreii nu mai sunt poporul ales al lui Dumnezeu. Evreii au cuvântul Dumnezeului Celui Atotputernic prin profeți, ei îi au pe pionieri, pe Moise, pe Iosua, pe David, ei îi au pe bărbații sfinți și credincioși care au pus temelia pe care ei stau.

Și totuși, în mod ciudat și paradoxal, această binecuvântare deosebită de a fi în mod deosebit chemat, trimis și înzestrat cu adevărul, a devenit o cursă pentru evrei. De fapt, ea a rezultat într-o mare vătămare și, în final, i-a făcut să devină o piedică pentru cauza lui Dumnezeu. Istoria lor ne descoperă că poate fi un pericol mare în cunoașterea adevărului.

Cunoscând legea

Următorul dialog dintre Isus și evrei ne descoperă natura problemei care s-a dezvoltat în atitudinea evreilor:

„Eu spun ce am văzut la Tatăl Meu; și voi faceți ce ați auzit de la tatăl vostru.’ ‚Tatăl nostru’, I-au răspuns ei, ‚este Avraam.’ Isus le-a zis: ‚Dacă ați fi copii ai lui Avraam, ați face faptele lui Avraam. Dar acum căutați să Mă omorâți pe Mine, un Om care v-am spus adevărul pe care l-am auzit de la Dumnezeu. Așa ceva Avraam n-a făcut. Voi faceți faptele tatălui vostru.’ Ei I-au zis: ‚Noi nu suntem copii născuți din curvie; avem un singur Tată: pe Dumnezeu.’ Isus le-a zis: ‚Dacă ar fi Dumnezeu Tatăl vostru, M-ați iubi și pe Mine, căci Eu am ieșit și vin de la Dumnezeu: n-am venit de la Mine însumi, ci El M-a trimis. Pentru ce nu înțelegeți vorbirea Mea? Pentru că nu puteți asculta Cuvântul Meu.” (Ioan 8:38-43).

Acesta este un dialog foarte interesant pentru că aici avem de-a face cu două părți care afirmă adevărul, și totuși sunt în contradicție una cu cealaltă! Atunci când evreii au spus „Avraam este tatăl nostru!”, era acesta adevărul? Sigur că da! Dar când Isus a sugerat că ei nu erau copiii lui Avraam, și El a spus adevărul! Problema este că ei foloseau două definiții diferite ale adevărului. Așa cum se întâmplă de obicei cu oamenii care nu au o legătură reală cu Dumnezeu, evreii priveau lucrurile prin ochii fizici, în timp ce Isus le privea prin cei spirituali. Consecința acestei perspective a fost deosebit de gravă.

Isus a explicat că nu este posibil ca evreii să asculte cuvintele Lui. De ce? Pentru că, în ciuda pretențiilor lor, Dumnezeu nu le era Tată. Dumnezeu era Tatăl lui Isus, dar nu și al lor, motiv pentru care ei nu puteau să-I înțeleagă cuvintele. Acest lucru accentuează realitatea faptului că înțelegerea adevărului nu este o chestiune ce ține de vreo abilitate omenească, ci mai degrabă este ceva ce ține de starea spirituală. Cei care sunt copiii spirituali ai lui Dumnezeu vor înțelege cuvintele lui Dumnezeu. Cei care se identifică prin semne fizice, exterioare, dar nu sunt legați de Dumnezeu prin spiritul Său, nu vor înțelege niciodată adevărul Său. Nu contează cât de mult au studiat sau cât de deplin aparțin „adevărului bisericii”, realitatea este că legătura lor spirituală cu Dumnezeu este greșită, și aceasta garantează faptul că ei nu pot înțelege adevărul.

Evreii se defineau prin cunoașterea lor și linia genealogică, și nu prin legătura cu Dumnezeu, iar acesta constituie un mare pericol. Evreii nu au reușit să cunoască adevărul. Sigur că adevărul lui Dumnezeu nu a eșuat, dar evreii ar fi spus că adevărul lui Dumnezeu a eșuat dacă ar fi înțeles că ei nu mai sunt poporul deosebit al lui Dumnezeu așa cum înțelegem azi. Astăzi vorbim despre „Israelul fizic” și despre „Israelul spiritual”, dar dacă

am fi trăit în timpul lui Isus, am fi putut oare să interpretăm profețiile în maniera aceasta? Atunci când Dumnezeu a afirmat că soarele și luna vor înceta să-și mai dea lumina înainte ca El să-l lepede pe Israel, cum ar fi putut ei să înțeleagă că aceste cuvinte se aplică altcuiva decât descendenților lui Avraam? Nu exista decât o singură explicație posibilă: sămânța lui Iacov și a lui Avraam va aparține lui Dumnezeu pentru totdeauna, și dacă ei apostaziază, Dumnezeu îi va aduce înapoi la Sine. Ei nu vor fi niciodată lepădați.

Azi, când privim înapoi, noi avem avantajul învățăturilor lui Hristos și înțelegem că profețiile nu au eșuat niciodată, ci că Dumnezeu avea o altă definiție pentru Israel atunci când a oferit aceste profeții. Fiul lui Dumnezeu a venit pe acest pământ și a explicat profeția într-o manieră care întrecea puterea omului de a o înțelege. El a interpretat profeția în așa fel încât adevărul și-a menținut integritatea, dar a fost atât de diferit împachetat, încât cei care-l avuseseră inițial nu au putut să-i înțeleagă adevărata însemnătate, cu toate că erau cercetători serioși ai profețiilor și pretindeau că profeții erau părinții și pionierii lor.

Gândit pentru a fi greșit înțeles?

Atunci când ne gândim la acest lucru, ne putem întreba pe bună dreptate: a fost adevărul gândit pentru a fi greșit înțeles? Atunci când cercetăm cu atenție Scriptura, se pare că Dumnezeu prezintă deseori adevărul într-o asemenea manieră încât este foarte posibil să fie greșit înțeles. Este aceasta o concluzie rezonabilă, și dacă da, de ce este așa? Dumnezeu folosește deseori adevărul pentru a testa relația unei persoane cu Sine. Observați: nu pentru a testa legătura unei persoane cu teoria adevărului, ci cu Dumnezeul adevărului. În repetate rânduri oamenii fac greșeala de a gândi că datorită abilității lor de a explica câteva doctrine, ei cunosc adevărul. Dar Dumnezeu dorește ca oamenii să aibă încredere în El, nu în înțelegerea pe care ei o au despre adevăr.

Să ne gândim la un principiu important: nimeni nu poate fi testat atunci când cunoaște totul. Acesta este motivul pentru care Dumnezeu nu poate fi ispitit și acesta este unul dintre motivele pentru care Isus, Fiul lui Dumnezeu a trebuit să devină om. Atotcunoașterea Lui a trebuit îndepărtată, altfel nu ar fi putut fi ispitit. Dacă Dumnezeu dorește să ne testeze legătura pe care o avem cu Sine, El trebuie să ne așeze într-o poziție în care să nu știm ce se va întâmpla mai departe. Acesta este unul dintre motivele pentru care putem fi siguri că există aspecte în chestiunea crizei cauzată de semnul fiarei care ne vor lua complet pe nepregătite. Este interesant să vezi oameni care sunt pe deplin încrezători în faptul că ei cunosc totul despre semnul fiarei. Ei știu că acesta se va centra în jurul discuției Sabat / Duminică, și că cei care Îi aparțin lui Dumnezeu, vor sta pentru Sabat în mijlocul persecuției aprinse. Ei știu totul, fiecare detaliu în parte, și astfel, cum vor fi testați? Nimeni nu poate fi testat atunci când cunoaște deja toate răspunsurile. Istoria marelui test al lui Avraam ilustrează foarte bine acest lucru.

Avraam nu deținea cuvântul scris al lui Dumnezeu pentru că în timpul în care El a trăit, Scripturile nu fuseseră încă scrise. Însă Avraam cunoștea destul de bine caracterul lui Dumnezeu pentru a ști că Dumnezeu nu-l nimicește pe cel nevinovat. Atunci când Dumnezeu i-a spus că va nimici Sodoma și Gomora, răspunsul lui Avraam pentru Dumnezeu a fost:

„Să omori pe cel bun împreună cu cel rău, așa ca cel bun să aibă aceeași soartă ca cel rău, departe de Tine așa ceva! Departe de Tine! Cel ce judecă tot pământul nu va face oare dreptate?” (Geneza 18:25).

De asemenea, Avraam Îl cunoștea pe Dumnezeu suficient de bine pentru a înțelege că El nu acceptă o jertfă omenească. În plus, el avea cuvântul sigur al promisiunii divine că Dumnezeu îi va oferi descendenți ca stelele cerului și că această promisiune va fi împlinită prin Isaac. Aceasta era înțelegerea lui Avraam despre adevăr. Așa înțelegea el adevărul pe care Dumnezeu i-l revelase în trecut. Dar acum, în loc de cuvântul lui Dumnezeu, Dumnezeul Cel viu în Persoană vine la Avraam și-i spune: „Jertfește-l pe fiul tău.”

Aici putem vedea mintea unui om la răscruce: el este sfâșiat de cunoașterea pe care o are despre adevăr versus legătura sa cu Dumnezeu adevărat. Adevărul spune: „Așa ceva nu se poate!”, cuvântul lui Dumnezeu dovedește că nu se poate; dar Dumnezeu Cel Viu spune „Ucide-ți fiul!”. Acest conflict a fost necesar pentru că Dumnezeu nu testa dacă Avraam cunoștea adevărul, ci El testa legătura lui Avraam cu Dumnezeu. Decizia lui Avraam a fost aceea de a-L alege pe Dumnezeu deasupra adevărului lui Dumnezeu așa cum îl înțelegea el, iar Avraam rămâne pentru totdeauna ca singurul om din Biblie care este numit „prietenul lui Dumnezeu” și este cel care a fost stabilit a fi părintele celor neprihăniți prin credință.

Isus Însuși a fost testat într-o manieră asemănătoare. Cunoașterea pe care o avea despre adevăr l-a spus că toți Îl vor părăsi în noaptea în care urma să fie arestat, dar că nu va fi singur pentru că Tatăl Său nu-L va părăsi. Dar desigur că încrederea Lui a fost teribil de zguduită când, la cruce, Dumnezeu L-a părăsit cu adevărat, chiar dacă Isus nu făcuse nimic care să-i displacă Tatălui Său. Hristos nu a știut că Tatăl Îl va părăsi la cruce și, de fapt, un asemenea lucru era contrar cu tot ceea ce El știa și cu tot ceea ce El se aștepta să se întâmple. Acela a fost testul; acela a fost lucrul care a testat legătura Sa cu Tatăl Său. În final, relația lui Isus cu Dumnezeu a triumfat deasupra înțelegerii Sale în ceea ce privește adevărul. Strigătul agonizant al lui Isus pe cruce „Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?” a exprimat tulburarea Sa profundă în fața eșecului teologiei Sale, dar în ciuda acestui fapt, relația Sa cu Dumnezeu s-a dovedit a fi cel mai puternic factor în viața Sa.

Isus Însuși a creat o mare dilemă pentru evrei. Cu toate că a pretins că este Fiul lui Dumnezeu și Mesia Cel promis, întreaga Sa viață a fost o contradicție a modului în care ei înțelegeau adevărul. Profețiile făcute de Isaia, Mica, Daniel, Ezechiel și alții, cu toate indicau către venirea lui Mesia ca la un eveniment care-l va înălța pe Israel la apogeul gloriei sale pământești. Ele vorbeau despre înfrângerea și subjugarea dușmanilor lui Israel atunci când Sămânța lui David ca ședea din nou pe tronul Tatălui Său David, când muntele Casei Domnului va fi preamărit deasupra tuturor celorlalți munți și că toate neamurile vor merge la el. Dar Isus a venit ca un țăran sărac dintr-un oraș cu o reputație proastă. Născut într-un grajd, conceput în circumstanțe îndoielnice, era sărac lipit pământului. În loc de a aduna o armată și de a pregăti un asalt împotriva romanilor, El i-a încurajat pe oameni să-i iubească și S-a înconjurat cu urmași aleși din cea mai de joasă pătură a societății. Totul despre El era o contradicție cu ceea ce ei înțelegeau că spune adevărul despre Mesia. Ei știau cu o certitudine absolută că El nu putea fi ceea ce pretindea.

Dar atunci Isus a adus morții înapoi la viață! Nimeni nu poate să învie morții, decât Dumnezeu. Acest Om a adus dovezi care erau imposibil de explicat dacă El nu era Cel care pretindea a fi. Dar El contrazicea crezul fundamental ce fusese stabilit de-a lungul secolelor prin profeții și pionierii lor. Acest crez stătuse timp de sute de ani și atunci când a venit Acest Om, tot ce ținea de El contrazicea ceea ce ei învățaseră ... dar El învia morții!

Evreii erau prinși în această dilemă: fie teologia lor era greșită, fie pretențiile lui Isus erau false. Dar deja ei Îl înlocuiseră pe Dumnezeu cu adevărul și acum se închinau doctrinei și nu Dumnezeului Celui adevărat. Aceasta era problema lor. Lui Dumnezeu Însuși nu-L era îngăduit să fie Dumnezeu pentru că ei cunoșteau adevărul mai bine decât Îl cunoșteau pe Dumnezeu. Este posibil ca de-a lungul secolelor aceeași atitudine să fi înțepenit picioarele oamenilor religioși? Este posibil ca această atitudine să ne urmărească și pe noi? Eu cunosc această experiență; am trecut prin ea. O teologie bine fundamentată, interpretarea profeției, modul de înțelegere bine înțepenit, fondat pe pionieri și pe solii lui Dumnezeu și, în condițiile acestea, să ajungi față în față cu dovezi contrare cu neputință de tăgăduit. Adevărul nu se schimbă niciodată, dar uneori Dumnezeu are definiții la care nu ne-am gândit niciodată. Adevărurile Sale nu se schimbă niciodată, dar uneori El le redefinește și atunci definițiile noastre nu se mai potrivesc cu ale Lui.

Ceea ce urmează este o afirmație făcută de Ellen White, afirmație care a întâmpinat o critică aspră în unele cercuri, iar eu pot înțelege motivul. Dar, în lumina studiului nostru, această afirmație capătă mult sens:

„Dumnezeu Și-a propus să-Și testeze poporul. Mâna Sa a acoperit o greșală în înțelegerea perioadelor profetice. Adventiștii nu au descoperit greșeala, și nici cei mai învățați dintre oponenții lor. ... Cei care, cu o credință și dragoste sinceră, L-au așteptat pe Mântuitorul lor, au experimentat o amară dezamăgire. Și totuși, scopul lui Dumnezeu a fost împlinit; El a probat inimile celor care mărturiseau că așteaptă venirea Sa.” (GC 373-4).

Un prieten foarte apropiat se supăra ori de câte ori auzea această afirmație pentru că, în opinia Lui, asta însemna că Dumnezeu și-a înșelat în mod deliberat copiii. Însă, dacă putem să trecem dincolo de cuvinte, cred că putem să fim de acord cu principiul din spatele acestei declarații. Dumnezeu exprimă deseori adevărul într-o manieră care este greșit înțeleasă. Uitați-vă numai ce s-a întâmplat cu evreii. Priviți de-a lungul secolelor și veți descoperi același lucru repetându-se din nou și din nou: adevărul lui Dumnezeu este greșit înțeles pentru că la suprafață pare să afirme foarte clar un lucru, dar este necesară o revelație din partea lui Dumnezeu mai târziu pentru a descoperi adevăratul înțeles. Cred că asta este ceea ce Ellen White intenționa să afirme aici. Acei mileriți au înțeles total greșit profetația pentru că nu vedeau tot ceea ce era implicat în Scripturile pe care le studiau. Mai târziu cineva a văzut și totul s-a clarificat. Acesta este un principiu folosit de Dumnezeu în modul în care se raportează la copiii Lui. El alege să-i încerce prin a așeza doctrina în opoziție cu manifestarea prezentă și vie a lui Dumnezeu. Vechea ta înțelegere versus experiența ta vie.

Vorbește azi Dumnezeu? Ai tu o legătură vie cu Dumnezeul Cel viu în care El comunică minții tale? Legătura cu Dumnezeu trebuie să întrecă legătura ta cu doctrina, și asta este ceea ce încerc de fapt să spun. Dumnezeu este activ în prezent descoperind acum adevărul. Nu trebuie să te întorci înapoi cu 2000 de ani pentru a defini ceea ce Dumnezeu afirmă azi. Dar, asemenea evreilor, noi cunoaștem adevărul atât de bine încât Dumnezeu Însuși nu poate să ne ajusteze gândirea, nici măcar cu cea mai imposibil de tăgăduit dovadă. Adevărul este că prea des L-am înlocuit pe Dumnezeul adevărului cu adevărul despre Dumnezeu iar aceasta este o realitate interesantă și înfricoșătoare.

Să studiem alte câteva exemple ale aceluiași principiu ilustrat în scrierile lui Ellen White:

„Știi că Dumnezeu Își iubește biserica. Ea nu trebuie să fie dezorganizată sau fărâmițată în atomi independenți. Nu există nici cea mai mică putere în asta; nu avem nici cea mai mică dovadă că așa ceva ar trebui să se întâmple. Cei care vor afirma această solie falsă și vor încerca să-i influențeze pe alții, vor fi înșelați și vor fi pregătiți să primească amăgiri și mai mari, iar în final vor fi reduși la zero.” (2 SM 68.3).

Această afirmație ne condamnă pe mulți dintre cei care citim acest articol pentru că am părăsit rândurile bisericii organizate și suntem acum parte dintr-un grup independent.

„Dumnezeu a făcut din biserica Sa de pe pământ un canal de lumină, și prin ea, El Își comunică scopurile și voința. El nu oferă unuia din servii Săi o experiență independentă de și contrară experienței bisericii înseși. Nici nu-i oferă unui om o descoperire a voinței Sale pentru întreaga biserică în timp ce biserica - trupul lui Hristos - este lăsată în întuneric.” (CCH 245.1).

Mulți dintre noi suntem în rebeliune împotriva acestor afirmații pentru că noi credem că biserica despre care ea a vorbit va fi fragmentată și ruptă în atomi independenți și, de fapt, noi nici nu ne mai supunem autorității ei. În ceea ce privește aceste afirmații, destinul nostru este acela de a primi „amăgiri și mai mari” și vom fi lăsați în întuneric. Putem vedea problema? Dacă cunoaștem numai ceea ce este scris, dar nu-L cunoaștem pe Dumnezeul Cel viu și maniera în care El lucrează în prezent, cum putem să ne îndepărtăm vreodată de ceea ce este afirmat aici? Întrebarea critică este : cui ne închinăm? Este experiența noastră religioasă bazată pe legătura cu cuvintele scrise, sau cu Cuvântul Cel viu?

Am crescut cu multe prejudecăți, și încă mă mai lupt cu multe dintre ele. Am învățat foarte devreme că singurii care au fost acceptați de Dumnezeu, au fost cei care au spus „*la lege și la mărturie*”. Aceasta era calea prin care-i identificam pe creștini și pe falșii mărturisitori. Dacă cineva nu celebra Sabatul și nu promova cele zece porunci, în mod automat era de partea lui Satan. Nimic nu mă putea convinge de contrariul. Dacă ar fi vindecat un bolnav, era prin puterea lui Satan; dacă învia un mort, atunci mortul nu putea să fi fost mort cu adevărat, ci într-o stare de comă. În felul acesta funcționa mintea mea. Nicio demonstrație a lucrării lui Dumnezeu nu mă putea convinge că era cu adevărat de la Dumnezeu, dacă persoana respectivă nu celebra Sabatul. Ce ar trebui să facă Dumnezeu pentru a ne convinge că El lucrează și prin alții? Eu nu știu, pentru că învierea morților nu este suficientă.

Sigur că este evident faptul că există amăgiri, dar din nou: cum suntem păziți de amăgire? Siguranța noastră este o legătură vie cu Dumnezeu și asta este singura noastră certitudine. Există o relație cu Dumnezeu care este vie și asta este ceea ce încerc să spun. Modul în care putem defini ceea ce este adevărat se bazează pe faptul că suntem absolut siguri de faptul că interpretarea noastră este justă, la fel cum și evreii erau siguri, sau este bazată pe faptul că legătura mea cu Dumnezeu este vie iar Dumnezeu este liber să-mi schimbe mintea dacă asta dorește? Cine sunt eu ca om pentru a fi atât de arogant încât să cred că știu totul?

Așadar, când vorbim despre cunoașterea adevărului, iată ce trebuie să înțelegem. Tot adevărul, fiecare element al adevărului care există în cuvântul lui Dumnezeu și în experiența creștină, fiecare bit de adevăr are un singur scop și acela este acela de a ne conduce la Dumnezeu în Hristos. Isus a spus:

„Eu sunt Calea, Adevărul și Viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine.” (Ioan 14:6).

Așadar, cunoaștem noi adevărul? Cu toate teoriile și știința noastră, dacă nu ne-a adus la locul în care Isus este Prietenul nostru în cadrul unei experiențe vii, conceptul pe care-l avem despre adevăr este greșit și există un pericol în faptul că avem impresia că cunoaștem adevărul.

Cândva modul în care înțeleg adevărul va eșua iar lucrurile se pot petrece altfel decât mă aștept, dar El este încă adevărul ultim. Dacă-L cunosc pe El și sunt într-o relație vie cu El, toate celelalte lucruri pot fi greșite, felul în care interpretez profeția poate fi eronat, doctrinele pe care le am pot fi greșite dacă-L am pe El ca adevărul viu. Numai despre asta a fost vorba mereu și asta este ceea ce dorește Dumnezeu să înțelegem și, deasupra tuturor, să experimentăm.

Asta este ceea ce apostolul Pavel subliniază:

„care ne-a și făcut în stare să fim slujitori ai unui legământ nou, nu al slovei, ci al Duhului; căci slova omoară, dar Duhul dă viața.” (2 Corinteni 3:6).

Ce este litera? Este ceea ce este scris. Ce este spiritul? În versetul 17 din același capitol el spune că „*Domnul este duhul*”. Ceea ce avem nevoie este o legătură cu duhul, cu Isus Hristos, o integrare în Hristos Însuși, nu atât de mult o integrare în cuvinte și idei. Eu studiez Biblia și o voi studia mereu pentru că este mijlocul desemnat de Dumnezeu pentru a ne conduce la Hristos și va continua să servească acestui scop. Ea continuă să mă ajute să-I înțeleg căile mai bine, dar relația mea cu El nu este limitată de cuvântul scris. Când am citit cuvântul scris mă întorc la Cuvântul Cel viu, și acesta este scopul. Trebuie să mergem la Hristos înțelegând că revelația divină este singura cale prin care putem înțelege într-adevăr ceea ce este adevărat. Nu spun că trebuie să abandonăm lucrurile pe care le-am învățat, dar ceea ce vreau să subliniez este că nu ar trebui să îngăduim minților noastre să fie atât de închise încât Dumnezeu Însuși să nu ne poată vorbi. Unele lucruri pe care le-am învățat sunt greșite, cu toate că unii nu vor accepta niciodată asta. Asemenea evreilor, ei Îl vor crucifica pe Hristos din nou de fiecare dată când Dumnezeu încearcă să le spună ceva diferit. Fie ca Dumnezeu să ne salveze din această aroganță care a infectat atât de mulți oameni în cursul timpului.

SEMNUL, NUMELE ȘI NUMĂRUL

David Clayton, iulie 2015

Închinarea este subiectul

Potrivit cărții Apocalipsa, toți oamenii trebuie să se închine chipului fiarei, sau vor fi omorâți. Este interesant faptul că este folosit cuvântul „închinare”. Închinarea reprezintă o experiență unică care sugerează o supunere totală a trupului, sufletului și spiritului. Sugerează o supunere necondiționată. Asta este tot ceea ce fiara cere să i se ofere. Este o condiție în care sistemul omenesc ia locul lui Dumnezeu. Toți cei care trăiesc trebuie să se supună acestui sistem sub amenințarea cu moartea, trebuie să-i accepte filozofia indiferent de consecințe. Aceasta este, de fapt, închinarea.

Semn, nume sau număr?

Atunci când citim cu atenție Apocalipsa 13, se pare că nu toți vor primi semnul fiarei. Fiecare persoană primește fie semnul, fie numele, fie numărul fiarei. Care este diferența din acestea trei: semnul, numărul și numele?

Semnul

Un semn în acest context este un mijloc de identificare (Ezechiel 9:4-6), un mijloc de a-i deosebi pe unii oameni de alții. Apocalipsa este de fapt o carte plină de simboluri, imagini și tablouri care, evident nu sunt intenționate să fie luate literal, ci interpretate aplicând înțelesul simbolurilor. Atunci, semnul nu înseamnă în mod necesar un semn literal, un semn exterior, un tatuaj sau o ștampilă, așa cum

mulți cred. Semnul acesta semnifică un mijloc prin care un grup de oameni vor fi diferențiați de alții.

Semnul fiarei este un păcat care este foarte ofensator pentru Dumnezeu. Cei care-l primesc, au decis să-L sfideze deliberat, motiv pentru care vor primi o pedeapsă atât de aspră. Așadar, putem fi siguri de faptul că nu este vorba despre un lucru atât de superficial cum ar fi un tatuaj sau o ștampilă pe corp. Trebuie să implice conștiința și inima. Trebuie să implice un comportament, o decizie în raport cu ceva care este în mod clar un păcat strigător la cer, ceva ce este în mod clar înțeles ca fiind greșit, dar care a fost îmbrățișat de cei care au primit acest semn.

Semnul este primit fie pe frunte, fie pe mâna dreaptă. Acest lucru sugerează că această caracteristică poate fi văzută fie în modul în care cineva gândește (fruntea!), sau în lucrurile pe care le practică (mâna cea dreaptă!). Așadar, trebuie să fie un sistem stabilit care va face evident ceea ce toți fie gândesc, fie practică. Acest sistem trebuie să fie foarte eficient în identificarea celor care se conformează și a celor care nu se conformează, pentru că va face diferența în viață și moarte.

Numele

Numele fiarei nu este dificil de aflat:

„Apoi am stat pe nisipul mării. Și am văzut ridicându-se din mare o fiară cu zece coarne și șapte capete; pe coarne avea zece cununii împărătești, și pe capete avea nume de hulă.” (Apocalipsa 13:1).

Iată: pe capete fiara are numele „hulei”. Același lucru este afirmat și în Apocalipsa 17:3. Acolo, în mod clar avem numele fiarei. Numele său este „hula”.

Numele este deseori folosit în Biblie pentru a exprima caracterul individului indicat. De câteva ori în Biblie o persoană primește un nume nou atunci când are loc o schimbare de caracter sau ca rezultat al unei experiențe neobișnuite pe care a avut-o. Două exemple în acest sens sunt Avram al cărui nume a fost schimbat în Ávraam, și Iacob al cărui nume a fost schimbat în Israel.

Așadar, atunci când Biblia vorbește despre numele fiarei, se referă la caracterul sau natura acesteia. Natura fiarei este aceea că este o putere care-L sfidează pe Dumnezeu și care are drept caracteristică principală atitudinea de blasfemie. Nu toți primesc semnul fiarei; unii vor primi numele sau numărul ei. Acest lucru sugerează că vor exista cei care se vor împărtăși de aceeași natură și caracter ca puterea fiarei, și anume, vor manifesta aceeași sfidare față de Dumnezeu așa cum este demonstrată de fiară și astfel, ei vor avea numele ei.

Numărul

Ce reprezintă numerele în Biblie? Două numere care ne vin în minte sunt numerele șapte și doisprezece. Aceste numere apar foarte des în legătură cu acțiunile lui Dumnezeu. Ziua a șaptea, luna a șaptea a celui de-al șaptelea an, șapte plăgi, cele șapte trâmbițe, cele șapte sigilii, cele șapte biserici etc. De asemenea, descoperim și cele doisprezece seminții, cei doisprezece apostoli și multiplii ai acestui număr cum ar fi 24 de bătrâni (12x2) și cei 144.000 (12x12). Ceea ce putem observa este că numerele șapte și doisprezece reprezintă modelul lui Dumnezeu de operare. Reprezintă principiul potrivit căruia Dumnezeu își desfășoară activitățile pe pământ și printre copiii Săi.

Atunci când aplicăm această idee numărului fiarei, descoperim că numărul fiarei, 666, reprezintă modelul de operare al fiarei. El descrie principiul de dominare al fiarei pe pământ.

Așa cum am menționat mai devreme, atunci când studiem cartea Apocalipsei descoperim multe indicii către modul de interpretare prin a cerceta pasajele din Vechiul Testament care folosesc același limbaj și care vorbesc despre aceleași lucruri. Cartea Apocalipsei este scrisă în limbajul și symbolismul Vechiului Testament. Atunci când aplicăm această regulă numărului fiarei, descoperim ceva interesant. Potrivit cu Apocalipsa 13:18, numărul fiarei este numărul unui om și este „șase sute șazeci și șase.” Atunci când căutăm prin Biblie pentru a găsi această expresie, nu o regăsim decât într-un singur loc:

„Greutatea aurului care venea lui Solomon, pe fiecare an, era de șase sute șazeci și șase de talanți de aur.” (1 Regi 10:14).

Este foarte interesant. În zilele lui Solomon, Israel ajunsese la culmea gloriei lui. Acela a fost cel mai înalt punct pe care-l putea atinge omul în ceea ce privește slava lumească iar Biblia îl măsoară în termenii aurului sau al finanțelor. Semnul fiarei va fi impus prin controlul finanțelor întregii planete. Cei care nu sunt în armonie cu sistemul, nu vor putea vinde sau cumpăra.

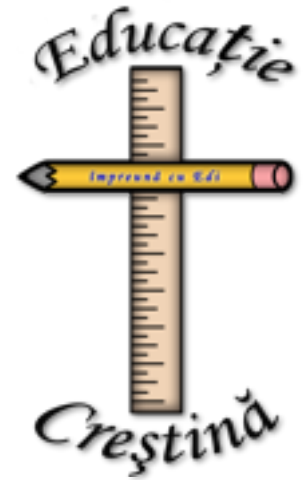
Așadar, sistemul financiar reprezintă „numărul omului”, caracteristica predominantă a rasei umane atunci când Dumnezeu este respins, și semnifică cel mai înalt punct pe care omenirea îl poate atinge, despărțită de Dumnezeu. Acesta este adevărul absolut. Luați-L pe Dumnezeu din imagine și ce mai rămâne să-i motiveze pe oameni? Întotdeauna dorința după bogăție, slavă și putere. Acesta este scopul ultim al omenirii. Omenirea nu se poate ridica mai presus de atât fără de Dumnezeu.

Astăzi, spiritul atotprezent de nelegiuire nu a făcut altceva decât să alunge cunoașterea de Dumnezeu din societatea modernă. Evoluția este predată în școli ca adevăr în timp ce este interzis să te rogi sau chiar să menționezi Numele lui Dumnezeu. Alături de această schimbare, a mai fost introdus încă un sistem de evaluare care a existat și în urmă cu o sută de ani. Azi, banii reprezintă totul. Totul este justificat în numele câștigului financiar.

Așadar, cei care primesc numărul fiarei sunt cei care sunt absorbiți de sistemul financiar al planetei controlate de fiară, cei care sunt motivați de același gând al câștigului lumesc. Din acest motiv ei îmbrățișează filozofiile și ideile fiarei și astfel, scrie despre ei că primesc numărul fiarei.

Vă invităm să vizitați și [saiul www.edy.hu](http://www.edy.hu), loc în care am debutat un proiect care este numai în fază de început. Pentru moment acolo puteți asculta și descărca în mod gratuit înregistrări audio ale unor cărți creștine pentru copii. În decursul timpului, pe [saiul www.edy.hu](http://www.edy.hu) vor fi disponibile tot mai multe materiale pentru cei mai mici și pentru cei mai măricei. Dacă doriți să primiți notificări despre materialele noi pe măsură ce vor fi disponibile, vă rugăm să ne scrieți la adresaedi@gmail.com pentru a ne comunica adresa dumneavoastră și orice alte gânduri și sugestii legate de acest proiect.

Vă așteptăm să ne vizitați și pe [saiul www.divinavindecare.ro](http://www.divinavindecare.ro), un loc în care veți găsi multe resurse creștine.

La secțiunea **Revista** puteți găsi toate numerele revistei **Divina Vindecare**, de la primul număr din ianuarie 2010, până în prezent. Vă încurajăm să le descărcați pe computerul personal sau să le citiți online pe toate pentru a vă bucura de articole ce tratează doctrinele fundamentale ale creștinismului numai în lumina Sfintei Scripturi având ca scop unic acela de a înțelege care este calea practică prin care putem avea o relație personală cu Dumnezeu Tatăl și cu Singurul Său Fiu născut, Domnul Isus Hristos.

La secțiunea **Cărți** puteți găsi, pe lângă Sfânta Scriptură în format electronic, peste 30 de titluri ale unora dintre cele mai utile și profunde lucrări creștine. Printre subiectele analizate în aceste lucrări se numără cel al neprihănirii lui Hristos care se poate obține în mod practic de fiecare dintre noi prin credința în Cuvântul lui Dumnezeu, cel al Bisericii lui Dumnezeu în lumina Sfintei Scripturi, și altele. Cărțile pot fi descărcate gratuit.

La secțiunea **Media** puteți găsi diverse studii și prezentări în format video și audio, prezentări care abordează unele dintre cele mai importante aspecte ale Evangheliei Domnului Isus Hristos. Toate aceste studii pot fi descărcate gratuit. Secțiunea **Visteria** este scrisă de voi, cititorii noștri. Această secțiune reprezintă visteria [saiului nostru](http://www.divinavindecare.ro); aici colectăm cei doi bănuți ai văduvei sărace, talantul robului care a decis să nu-l mai țină îngropat, paharul cu apă rece pentru micuții Domnului, pâinile și peștii copiilor care doresc să le ofere Domnului Isus sub forma experiențelor personale pentru ca El, binecuvântându-le, să le transforme în mijloace pentru a potoli setea și foamea multor suflete. Trimite-ne experiența ta, descoperirea pe care Dumnezeu ți-a făcut-o în studiul personal, o speranță pe care o ai în inimă, versuri sau o cerere de ajutor la adresa divinavindecare@gmail.com iar noi o vom publica acolo pentru a sluji ca ajutor altor suflete aflate în nevoie.

Linkuri utile

[Hitból hitbe](#)

[Revelation 14:12](#)

[Heilung in Christus](#)

[Restoration Ministry](#)

Ne puteți urmări și pe canalul Divina Vindecare de pe **YouTube** (copiind în browserul dumneavoastră următorul URL: <http://www.youtube.com/user/DivinaVindecare?feature=mhee>) unde găsiți toate materialele video la diferite rezoluții. Înscrieți-vă la canalul nostru YouTube apăsând butonul „Subscribe” pentru a primi în mod automat știri de fiecare dată când postăm noi prezentări. Aceste prezentări video au fost înregistrate începând cu anul 2006 și tratează diverse aspecte ale Evangheliei strict din punct de vedere biblic. Pentru a câștiga o înțelegere cât mai bună, vă recomandăm să le urmăriți în ordine cronologică. Vizionare binecuvântată!

Nr. 67 Iulie 2015

Tiraj 660 exemplare

Scopul revistei Divina Vindecare este acela de a-i motiva pe cititori să se dedice fără nici o rezervă pregătirii personale pentru revenirea Domnului Isus Hristos printr-o relație directă și personală cu Mântuitorul. Revista Divina Vindecare este tipărită lunar și este trimisă gratuit oricui dorește. Multiplicarea este nu numai permisă, ci și puternic încurajată. Pentru orice informații și alte materiale, vă rugăm să ne contactați.